

LAIA MOLINÉ
Membre de la CPN de Progressistes-SDP

El repte d'abstraure's

El Consell General hauria de ser una representació fidedigna o ideal de la població. Ho és realment?

He pensat molt en si escriure o no aquest article. No ara, si no ja fa mesos. Finalment, he decidit fer-ho amb el repte d'aconseguir una fita molt complicada anomenada abstracció. Estic ben segura que assolirem junts, tot i que no sense esforç, que totes i tots els que esteu llegint aquestes línies us pugueu abstraure tant de la vostra ideologia política com del partit al qual heu votat les darreres eleccions o, si més no, de la simpatia que sentiu per uns o altres polítics i polítiques.

Ara us demano que pensem què significa representació. El diccionari ens dona diferents accepcions. En primer lloc, "l'acció i efecte de representar". En segon lloc, la imatge o idea que substitueix la realitat. En tercer lloc, "cosa que representa una altra".

Un cop tenim clar la representació i la idea natural que en una democràcia representativa, el Consell General seria una representació fidedigna de la imatge o idea de la població nacional real, cal que mirem la composició del nostre Consell General i valorem si així és. Recordeu que us heu de despullar de qualsevol propòsit partidista que us pugui venir a tocar la porta en reflexionar.

En aquests moments, aquells que no ho hàgiu pogut fer us sorgiran comentaris interns o inclús externs de: "aquesta noia ja em ve a enganyar perquè no ha obtingut l'escó", els que vulgueu personificar en mi la vostra ràbia. També podeu dir que "el nostre sistema electoral afavoreix la governabi-

litat", si us autoenganyeu certificant que la governabilitat s'afavoreix amb el nostre sistema actual, que realment no beneficia ni el partit guanyador. I ara és quan no enteneu res del que estic deixant per escrit, oi que sí?

Bé, intentaré recuperar la vostra abstracció política i que llegiu les dades sense identificar noms, marques i històries vàries. Les eleccions del 2 d'abril del 2023 un partit va assolir la majoria absoluta. No és cert. Sabeu perfectament que no és cert. I el partit guanyador també ho sap. No parlo en percentatge de vot. No té majoria absoluta en nombre d'escons. Si ens basem de manera fidedigna en els escons rebuts per la formació que va aconseguir el nombre més gran de vots en les darreres eleccions generals, tenint sempre en compte els pactes tancats de manera preelectoral, aquesta formació ha aconseguit 12 escons. 12 escons!? Noia no saps comptar!

Us en faig 5 cèntims –recordeu, abstracció– ha obtingut 5 escons a la llista nacional (la qual cosa no suposa majoria absoluta), ha obtingut els escons de dues parròquies com són Encamp i Canillo, sumant 9 consellers. Què passa ara: dos consellers més provenen d'una formació política de la Massana, un escó de la parròquia escaldenca l'ha aconseguit un altre partit que anava en coalició amb el partit guanyador i les dues parròquies restants, Ordino i Andorra la Vella, el partit guanyador de les eleccions ha

F.S.

obtingut els 4 consellers, però cal recordar que anaven en coalició amb un altre partit –a qui, *off the record*, sabem que s'havia ofert un escó per parròquia si es guanyaven les eleccions.

Si tenim en compte tota aquesta teranyina de coalicions, sumes i promeses vàries, el resultat real en escons, si tot es compleix tal com s'havia acordat de manera

**Amb llista única
el preu d'un escó
oscil·laria entre els
587 i els 672 vots**

preelectoral, és de 12 escons per a la formació que ha aconseguit més vots en aquestes eleccions.

Sí, estem tornant al present i sabem que els pactes fan que compti amb 16 escons. 15 si tenim en consideració que, probablement, un dels dos acords preelectorals (Ordino i Andorra la Vella) amb aquella formació política es complirà.

Però bé, esperem que la governabilitat no quedi en perill perquè, és clar, hi ha 3 escons que podrien ballar al so d'una altra música, però, en aquests instants, crec que de moment tenen bons altaveus! Ups, perdó, l'abstracció. Ha estat un lapsus, ja us he comentat que era una tasca difícil. Tornem a posar-nos les ulleres, doncs, de l'abstracció i, en darrer lloc –no us preocupeu que de seguida us deixaré marxar– parlem de l'etern debat: llista territorial i nacional (50%-50%) o llista única. Unes dades ràpides, que també podeu calcular vosaltres mateixos –aquells que no em feu gaire confiança perquè no us esteu abstraient– el cost d'un escó en les eleccions generals del 2 d'abril va ser 447 (tenint en compte les formacions que concorrien juntes a la llista nacional de les eleccions generals) per a uns i de 1.345 per a d'altres, amb una distorsió d'un 300% en el cost de l'escó.

Si la llista fos única, és a dir, si eliminéssim la llista territorial i només quedés una llista nacional

amb els 28 consellers, la distorsió en el cost de l'escó seria d'un cost de 587 vots per a les formacions a qui menys costaria un escó i de 672 per als que més, diferència d'un 14% (hi ha matisos en les quotes utilitzades en un càlcul i altre, però són mínims).

Eps! I què passa amb la representació territorial? Les parròquies haurien d'estar representades al Consell General! Bé, podem trobar fórmules intermèdies, però, idealment, sent un país ben connectat en l'àmbit de relacions personals i institucionals, estic intentant no dir que som petits i tots ens coneixem, considero que la fórmula de la llista única és la més representativa de les idees i voluntats dels votants, que no de la població, això ja ho deixem per a un altre dia. Afegir a això que es poden crear fórmules de participació dels comuns al Consell per a garantir que no ens oblidem de l'existència de Canillo, del vial de Sant Julià o del de la Massana, o que no es facin totes les promocions turístiques a Escaldes o a Andorra la Vella –potser hi ha ara qui pensi que això s'està oblidant igualment tot i la representació territorial al Consell.

En una bona governança, el partit que surt elegit governa per a la totalitat de les ciutadanes i ciutadans del país i no només per als qui l'han votat. Per tant, no hauríem de caure en la desconfiança que s'oblidaran d'algú si beneficiem una representació més fidedigna de les andorranes i andorrans al Consell General. La governabilitat, com ja hem vist, passa actualment per teixir pactes, aliances i coalicions, per la qual cosa només ens queda ser honestos i potenciar aquest retrat verídic d'Andorra al nostre poder legislatiu.